

Todistaja

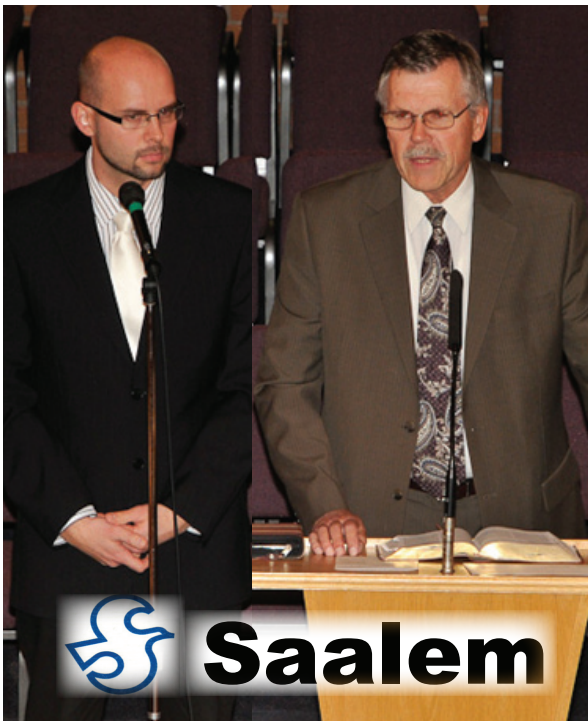
January-tammikuu 2011 No. 1 Volume 86
\$4.00 (HST INCL.) 3,50 EUROA

Toronton Saalem seurakunnan 80-vuotisjuhla

Meidän rakas Saalem Helluntaiseurakuntamme täytti 80 vuotta marraskuussa 2010. Juhlatilaisuudet pidettiin marraskuun 20. ja 21. päivänä. Saalem seurakunta perustettiin 19.11.1930. Tähän väliin sopii 4,171 sunnuntaita, monta saarnaa, rukousta ja laulua, koska suurimassa osassa ajasta oli kaksi kokousta sunnuntaisin. Onko kannattanut pitää tämänlaista toimintaa yllä näin aktiivisesti 80 vuotta?

Katsomme joitakin asioita: Uskovien seurakunta on Jumalan suunnitelma. Se on Hänen seurakuntansa, Hän on seurakunnan pää. Jeesus on seurakunnan suuri Ylipaimen. Jos ei näin olisi, varmaan emme juhlisti näitä 80-vuotis päiviä. Tämä on Jumalan työ - kiitos ja kunnia Hänelle!

Seurakunta tai kirkko (näitä sanoja usein yhdistetään tarkoittamaan sa-

Saalem Singers

Nuorisopastori Walter Tuokkola ja Pastori Paavo Korpela

maa) Raamatun mukaan, ei tarkoita rakennusta vaan uskovien joukkoa, joka kokoontuu yhteen. Alkuseurakunnan aikana koteihin, ja myöhemmin, kun joukko kasvoi, suurempiin saleihin, ja ajanmittaan kirkkoihin. Se on paikka, jossa voidaan kuulla julistusta ja opetusta Jumalan Sanasta, rukoilla yhdessä toisten kanssa, ylistää, palvoa ja kunnioittaa Jumalaa. Näillä on suuri vaikutus. Missä muualla voi näin tehdä? Ei kouluissa enää paljon opeteta Jumalan Sanaa, eikä monessakaan saa enää rukoilla. Se on ikävä kun rukous kiellettiin kouluissa. USA:n puolella, vuonna 1962, tehtiin laki, että rukousta ei saa harrastaa kouluissa. New Yorkin osavaltion koulujen johto oli laatinut rukouksen, jota käytettiin halki maan. Se kuului

näin: "Almighty God, we acknowledge our dependence upon Thee, and we beg Thy blessing upon us, our parents, our teachers and our Country." (Kaikkivaltias Jumala, me tiedämme, että olemme sinusta riippuvaisia, ja me pyydämme että Sinä siunaisit meitä, vanhempiamme, opettajiamme ja maatamme). Kesäkuussa 1962, laki kielsi 39 miljoonaa Amerikan kouluista rukoilemasta tätä rukousta. Siitä asti on ollut laskua kaikissa näissä alueissa mitä lasten rukous koski: nuorisoa, perhettä, koulutusta ja koko maata. Kanadassa tämä muutos tapahtui hitaammin, mutta olemme nykyisin samassa asemassa.

Muistan itse, kun joka aamu kan-

Jatkuu sivulla 3

Tulipalo!

Juutalaiset viettävät kahdeksan päiväistä temppelin puhdistamisen ja Jumalalle vihkimisen muistojuhlaa; saatuaan voiton temppeliä häpäisseestä Syyrian tyrannikuningas Antiochus IV:stä, vuonna 165 B.C. Tätä Chanuka-juhlaa on siitä läh-

tien vietetty valon juhla ja sinä aikana sytytetään kahdeksan haaraiseen kynttilänjalkaan yksi kynttilä lisää, joka ilta ja annetaan lapsille lahjoja. Joh.10:22-23 kertoo kuinka Jeesuskin oli aikoinaan tälläisessä juhlassa mukana.

Tätä juhlaa vietetään joulukuussa, jolloin talvisateet ovat yleensä jo alkaneet. Tänä vuonna sa-

teet eivät kuitenkaan olleet vielä alkaneet ja luonto oli rutikuivaa. Chanuka-juhlan ensimmäisenä

päivänä 2.12.10 syttyi Karmel vuorella Isfian druusikylän metsässä poikien varomattomuuden seurauksena tulipalo, joka levisi nopeasti koko sille alueelle ja jatkui valtavana roihuna yötä päivää neljä vuorokautta. Israelin palolaitos oli aivan alimitoitettu tällaiseen tilanteeseen ja apua pyydettiin heti ulkomailta ja sitä myöskin saatiin. 18 eri maasta tuli 192 palomiestä sekä 39 palosammutus helikopteria ja lentokonetta. USA:n super-tanker Jumbo 747 oli mahtava kone, mutta ehti paikalle vasta neljäntenä palopäivänä. Tehokkainta

"maanpäällistä" apua saatiin nimienomaan palestiinalaisilta – kolme modernia paloautoa ja 21 palosotilasta. Myös Jordania ja Egypti lähettivät palosammutustarvikkeita. 17000 henkeä jouduttiin evakuoimaan kodeistaan. Kolme kylää paloi kokonaan ja tuli tuhosi 250 taloa ja yli 5 miljoonaa puuta 1230 hehtaarin alueella, joiden uudelleen kasvaminen kestää 40 vuotta. Palo vaati myös 42 kuolonuhria, nuorin heistä oli 16-vuotias vapaaehtoinen palokuntapartiolainen. Koko maa on järkyttynyt

Jatkuu sivulla 6

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Päätoimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Rahastonhoitaja/ Treasurer

Anne Kusmin

Oikoluku

Airi Tomminen, Helena Rantanen,
Terttu Karhinen, Veera ja Klaus Lehtimäki

Aluetoimittajia

Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin.

Yhdyshenkilö Suomessa

REIJO METSÄLÄ
Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
PUH 44.555.2506

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.
Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$35.00. (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$40.00.
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$45.00

USA: US \$40.00
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$45.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampo nimellä
Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 40 euroa.

Muista maista:

CAD \$45.00, US \$45.00 tai 40.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetyskoordinaattori

Ari Rocklin

1908-620 Toronto St.

Victoria BC V8V 1P7

E-MAIL: ari.rocklin@lahetys.info www.lahetys.info

Lähetyskassa USA

Ulla Saari

6804 Trade Wind Way, Lantana

FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila

sylviarukkila@sympatico.ca

\$4.00 (GST INCL.) 3.50 euroa

HST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

Publications Mail Registration No. 09505

We acknowledge the financial support of the
Government of Canada, through the Canada
Periodical Fund (CPF) for our
publishing activities

Canada

TOIMITTAJAN PÖYDÄLTÄ

"Lehti" on kääntynyt ja Uusi Vuosi on edessämme. Kiireisen joulunajan jälkeen saamme hieman pysähtyä. Meillä on paljon kiitoksen aihetta, ja voimme kiitosmielin alkaa uuden jakson. Saamme asua rauhallisessa maassa ja meillä on kaikkea mitä tarvitsemme ja enemmänkin!

Viime kuukausien aikana on toimistoon tullut erikoinen monta "Israel"- aiheista artikkelia. Uskon, että se ei ole sattuma, vaan että Taivaan Isämme haluaa muistuttaa meitä näin vuoden alusta asti rukoilemaan Israelin kansan puolesta. Raamatussa on selvä kehoitus: "Toivottakaa rauhaa Jerusalemmille, menestykööt ne, jotka sinua rakastavat. Rauha olkoon sinun muuriesi sisällä, olkoon onni sinun linnoissasi. Ps. 122:6,7. Englanlannikielisessä Raamatussa käytetään sanaa "rukoilkaa" Jerusalemin puolesta. Tässä Sanan kohdassa on selvä menestyksen lupaus niille, jotka siunaavat tätä kansaa.

Jerusalem on nähnyt 36 sotaa; enemmän ihmisten aiheuttamaa julmuutta kuin missään muussa maassa. Sanassa myös

Toivotamme runsasta Jumalan siunausta ystävillemme ja sukulaisille Vuodelle 2011!
Jorma ja Maija-Liisa Kari
Jyrki Kari, Finland

Tommy ja Marja, Miika, Markus, Matti,
Tiia ja Laura Kari
Toronto, ON

Lake Worthin Talvipäivät 2011!

Tahdon koko sydämeni pohjasta toivottaa kaikki Todistajan lukijat Pohjois-Amerikassa, Suomessa ja muualla maailmassa tervetulleiksi Lake Worthissa pidettäville Talvipäiville, 24-27 helmikuuta 2011! Saamme jälleen kokoontua yhteen rakentumaan, virvoittumaan ja kohtaamaan Herraa! Talvipäivät sattuvat sopivasti yhteen seurakuntamme 40-vuotisjuhlan kanssa, jota vietetään sunnuntaina 27. helmikuuta, päivälleen 40 vuotta siitä kun seurakunta perustettiin vuonna 1971.

**Seinäjoen
helluntaiseurakunnan johtava
Pastori Martti Kallionpää.**

Juhlien pääpuhujaksi on kutsuttu pastori Martti Kallionpää Seinäjoelta. Martti on palvellut Herraa jo vuosikymmeniä eri seurakunnissa ja tapahtumissa, ja hän on yksi Suomen helluntaiherätyksen "pitkän linjan miehiä". Martin palvelustyössä on ollut havaittavissa voimakasta Pyhän Hengen toimintaa, joka yhdistyy vuosikymmenien kokemuksen kanssa. Seinäjoella on noin 10 vuoden aikana koettu voimakasta Jumalan liikehdintää, ja rukoilemme että Martti saisi olla välittämässä jotain siitä myöskin meille täällä Pohjois-Amerikassa. Päivillä palvelee luonnollisesti, myös kenttämme omat pastorit ja Sanan julistajat. Musiikista vastaa Kotikirkon kuoro, lauluryhmät, solistit ja ylistysryhmät.

Tarkempi ohjelma lähetetään seurakunnille ja se ilmestyy helmikuun Todistajassa. Päivät alkavat torstai-iltana 24. helmikuuta, ja huipentuvat sunnuntaina 27. helmikuuta pidettävään 40-vuotisjuhlakokoukseen. Tervetuloa läheltä ja kaukaa kohtaamaan Herraa, ystäviä ja juhlimaan Jumalan uskollisuutta!

**Lake Worthin Suomalaisen Helluntaiseurakunnan, Kotikirkon puolesta,
Pastori Petri Kosonen**

Lisätiedot:

Majoitustarpeet ja siihen liittyvät kysymykset: Antti Rahko, rahko@bellsouth.net, (561) 254-8590

Yleinen iformaatio: Petri Kosonen, pmkosonen@gmail.com, 561.252.5355

kerrotaan, että Israelin suurin koettelemus on vielä edessä. Ei ole ihme, että Jumala kehottaa meitä rukoilemaan tämän kansan puolesta. Jos et ole vielä tehnyt uuden vuoden päätöstä, niin tässä olisi hyvä haaste, mihin liittyy myös siunaus.

Israelissa oli hiljattain järkyttävä tulipalo ja voitte lukea siitä Olavi Syvännön kertomana. Eero Ketola lähetti mielenkiintoisen kirjoituksen Olavin isästä, Kaarlo Syvännöstä. Pääsemme myös vierailemaan viime vuoden Lehtimajajuhlaan, jossa Tellervo Kähärä sai ystäviensä kanssa olla mukana. Irmeli Rouhiainen kertoo yllätystapaamisesta ollessaan Israelissa vuosia sitten. Toivo Mäki ja Raimo Silegren kirjoittavat myös Israelin asioista. Petri Kosonen kirjoittaa "Kiitoksesta ylistykseen", osa 6 ja Heidi Ahonen jatkaa "Terapeuttisesti toimivan sielunhoitajan ammatillisia työkaluja" osa 2.

Todistaja-lehden toimitus on kiitollinen teille, jotka olette uusineet tilauksenne ja samoin myös uusille tilaajille. Suuret kiitokset myös monille taloudellisesta tuesta! Toivomme kaikille lukijoille Siunattua Uutta Vuotta 2011!

OUTI

TORONTON SAALEM SEURAKUNTA

80 vuotta

Onnittelumme ja Siunauksen

toivotukset Seurakunnalle

80- vuotis juhlavuotena!

Kiitollisena hyvästä yhteistyöstä

Todistaja- lehden hyväksi.

Mission Press Society Hallitus

Siunattua Uutta Vuotta
kaikille ystäville!
Leo ja Anna-Liisa Raatikainen
High River, AB
Krista ja Tuomas Makila
Calgary, AB

JATKOJA ETUSIVULTA

sakoulussa laulettiin, "God save the Queen" ja sitten rukoulimme Isä Meidän rukouksen. Kun rukous poistettiin, menetimme suuren siunauksen. Rukous koulun avajaisessa on kunnioitusta Jumalaa kohtaan; niin eikö Jumala kuulisi ja vastaisi lasten rukouksiin.

Uskon, että länsimaiden (Kanada, USA ja länsi-Eurooppa) ulkonainen menestys on kätkeyty näiden maiden perinteiseen Jumalan kunnioitukseen, tai Jumalan pelkoon ja kristillisiin, Raamatun arvoihin. Mitä kauemmas meidän yhteiskuntamme siirtyy näistä arvoista, hyvinvointimme ja vapautemme alkaa olla vaarassa. Näin kävi Israelin kansalle kautta Raamatun historian. Kun Israel kääntyi epäjumaliin ja pois Jumalan Sanan ohjeista, heidän hyvinvointinsa ja vapautensa katosi. Meille alkaa käydä samoin. Ei ainoastaan, että Osama bin Ladenin terrorismi tai lentokonekaappaus vaara jo rajoittaa meidän vapauttamme, niin ettemme enää uskalla liikkuu vapaasti. Melkein joka aamu kuulemme uutisissa, että joku on ammuttu Torontossa. Meidän ja Amerikan talous ei ole liian vahvoilla. Se heikkenee jatkossakin kun yhdyskuntana kuljemme ikäänkuin Raamatun tuhlaajapojan askeleissa. Meillä on vielä vähän jäljellä, mutta "party päättyy" kun rahat loppuvat!

Seurakunnat ja kirkot ylläpitävät Raamatun arvoja ja moraalialia. Kun liikut kaupungissamme ja näet kirkon, kiitä Jumalaa siitä, rukoile sen puolesta ja siunaa sen toimintaa, niin että se täytyisi.

Rukoile myös Saalemin puolesta, että tekisimme niinkuin 80-vuotis julkaisussa on kirjoitettu: Että Saalem olisi rukouksen paikka. Alkuvuosina kutsuimme Helluntaikirkkoja rukoushuoneiksi. Se on hyvä ja oikea nimitys. Jeesus toisti profeetta Jesajan ilmoitusta, jossa sanotaan, Jumalan tahto on, että Hänen huonettansa kutsuttaisiin rukoushuoneeksi (Jes 56:7). Paikka, jossa sinä ja perheesi voitte saada avun rukouksen kautta. Jumala vastaa rukouksiin. Eilen illalla kuulin esimerkin tästä. Vuosia sitten to-

Toronton Saalem seurakunnan 80- vuotis juhla

Walter ja Sonja Tuokkola
Saalemin nuorisopastori -pariskunta

rontolainen Matti Myyrä joutui pahaan auto-onnettomuuteen. Hänen jalkansa murskaantuivat pahasti. Lääkärit päättivät, että hän ei tule enää kävelemään ja että on suuri mahdollisuus, että molemmat jalat pitää amputoida. Mutta Saalemissa rukouttiin Matin puolesta ja lopputulos on, että jalkoja ei amputoitu, vaan hoidettiin ja ne parantivat niin, että Matti on kävellyt niillä jaloilla jo yli 40 vuotta ja vieläkin kävelee.

Rukoilkaa että tämä paikka olisi totuuden ja rakauden paikka. Että Jumalan Sanan totuudet on oikein ymmärretty, julistettu ja eletty. Room. 10:17 sanoo, että usko tulee Jumalan Sanan kuulemisesta.

Vaikka sinulla ei ole uskoa - Sanan kuuleminen vaikuttaa uskoa, joka koituu sinulle ja perheellesi avuksi ja pelastukseksi. Raamattu on ihmeellinen totuuden kirja. Se on vielä tänäänkin eniten ostettu ja myyty kirja. Viisi kertaa enemmän kuin toisella sijalla oleva Mao Tse Tungin "Punainen kirja" ja samoin kolmannella olevan Koranin. Neljännellä tilalla on Kiinan sanakirja. Muut best sellerit ovat kaukana jäljessä. Tähän ihmeelliseen Jumalan Sanaan kannattaa tutustua aina enemmän. Ef. 4:15 kehottaa noudattamaan totuutta rakkaudessa.

Helluntaiseurakuntana tahdomme antaa tilaa Jumalan yliluonnolliselle työlle. Helluntaipäivästä alkaen olemme eläneet Pyhän Hengen aikakautta. Jumala on vielä ihmeitä tekevä Jumala, jolta sinäkin voit saada avun oli tilanne mikä hyvänsä.

Kannattaako jatkaa tämänlaista toimintaa? Sanoisin: "Saakoon suuri Jumalamme siunata Saalemin työtä ja toimintaa kaikkina tulevana vuosina niin, että sen alue ja vaikutusvalta laajenisi kymmenkertaisesti." Mooses aloitti elämäntyönsä 80-vuotiaana. Kaaleb ryhtyi Kaanaata valloittamaan 80-vuotiaana. Meillä on paljon maata vielä valloittavana.

PASTORI PAAVO KORPELA
JUHLAPUHE

.....

Joulu meitä muistuttaa,
Jumala rakastaa maailmaa.
Hän antoi Poikansa Jeesuksen,
saamme Hänessä elämän ikuisen.
Nyt jokainen saa lahjana sen,
kun uskolla omistaa Jeesuksen!

Armorikasta vuotta 2011 Vapahtajamme seurassa!
Helmi ja Jussi Jokisaari

.....

KUKA ON ANTIKRISTUS?

Usein kuulee puhuttavan antikristuksesta ja siitä, että hän tulee ja myöskin siitä, että hänen tuloaan pelätään. Apostoli Johannes selittää mistä tuntee antikristuksen. 1 Joh. 2:18: "Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika, ja niin kuin te olette kuulleet, että antikristus tulee, niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut; siitä me tiedämme, nyt on viimeinen aika."

Johanneshan tarkoittaa viimeisellä ajalla tätä ajanjaksoa ennen Jeesuksen tuloa, ennen tuhatvuotista valtakuntaa. Johannes sanoi, että monta antikristusta oli jo ilmaantunut. 1 Joh. 2:19: "Meistä he ovat lähteneet, mutta he eivät olleet yhtä meidän kanssamme, sillä jos he olisivat olleet yhtä meidän kanssamme niin he olisivat meidän kanssamme pysyneet...". Johannes sanoo, että nämä antikristukset olivat kuuluneet aluksi siihen joukkoon missä hänkin oli, mutta he eivät halunneet seurata apostolien opetusta ja siksi he erosivat heistä. Ja ne jotka erosivat, olivat varmasti juutalaisia, koska he eivät uskoneet, että Jeesus oli Jumalan Poika. He olivat siis tavallisia ihmisiä, vaikka heitä sanotaan antikristuksiksi ja heistä Johannes varoittaa.

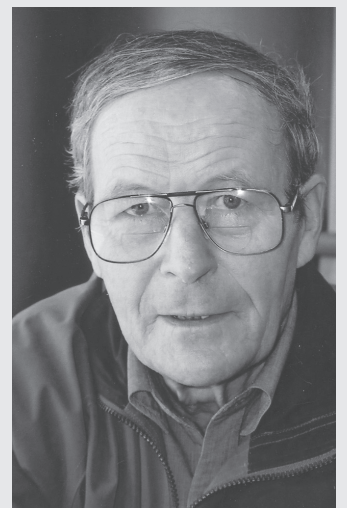
1 Joh. 2:22, 23: "Kuka on valehtelija, ellei se, joka kieltää sen, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, se joka kieltää Isän ja Pojan. Kuka ikinä kieltää Pojan, hänellä ei ole Isääkään. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä." Kun tänä aikana, näiden jakeiden perusteella, tarkkailee ihmisiä ja lukee heistä tehtyjä haastatteluja, niin yllättyy suuresti. Luin haastattelun afrikkalaisesta, tunnetusta poliitikosta. Kun häneltä kysyttiin hänen uskoaan, niin hän vastasi näin: "Täytyyhän olla joku yliluonnollinen olento jossakin olemassa." Sellaista hengellisyyttä on maailmassa paljon, että uskotaan johonkin yliluonnolliseen olentoon, mutta ei uskota Jeesukseen, Jumalan Poikaan, ainoana tienä taivaaseen. Joh. 8:24: "Sen tähden Minä sanon teille, että te kuolette synteihinne; sillä etlette usko minua siksi, joka Minä olen, niin te kuolette synteihinne." Jos haluaa pelas-

tua, on tärkeää uskoa Jeesukseen, Jumalan Poikana, sillä Hän on ainoa, joka voi antaa synnit anteeksi.

Jos joku puhuu Jeesuksesta, häntä pidetään ylihengellisenä, jopa vaarallisena. Apostolien aikana kun opetuslapset todistivat, että Jeesus on Jumalan Poika, niin heidät ajettiin ulos synagogasta, pantiin vankeuteen ja ruoskittiin, osa sai surmansa. Kun Jeesus todisti itsestään, että Hän on Jumalan Poika, niin sitä ylipapit ja kansan vanhimmat ja fariseukset pitivät Jumalan pilkkana ja tuomitsivat Hänet kuolemaan. 2 Joh. 2:7,9,10: "Sillä monta villitsijää on lähtenyt maailmaan, jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristusta, joka oli lihaan tuleva. Tämä tammoinen on villitsijä ja antikristus. Kuka ikinä menee edemmäksi, eikä pysy Kristuksen opissa, hänellä ei ole Jumalaa; joka siinä opissa pysyy hänellä on sekä Isä ja Poika. Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo mukanaan tätä oppia, niin älkää otako häntä huoneeseenne älkää sanoko häntä tervetulleeksi."

Maailmassa on paljon ihmisiä, jotka eivät ole kuulleet Jeesuksesta. Meidän tulee kertoa heille pelastuksen tie, eikä heitä heidän tietämättömyytensä tähden voida kutsua antikristuksiksi. Johannes varoittaa niistä, jotka opettavat jotakin muuta oppia kuin Jeesusta, Jumalanpoikana. Tänä aikana on tarjolla monia eri uskontoja. Jokaisella on mahdollisuus valita, mutta taivaaseen on vain yksi tie ja se on Jeesus Kristus. Hän on tie, totuus ja elämä. Tutkikaamme itseämme, että olemmeko taivaantien kulkijoita.

AULIS LAPPALAINEN.

.....

Siunausta Uudelle Vuodelle!
Antero ja Anita Tikkanen
Calgary, AB

Mike, Jaana, Markus ja Emma Critchley
Mission, BC

.....

Siunattua ja Onnellista Uutta Vuotta
sukulaisille ja ystäville
Toivoo Antti ja Eila Kojo sekä lapset
perheineen.

.....

Kun puhumme kiitoksesta ja ylistyksestä puhumme kahdesta asiasta, jotka ovat hyvin lähellä toisiaan, ja joskus niitä on jopa vaikeaa eritellä toisistaan. Tuttu Psalmin jae sanoo: "Käykää hänen portteihinsa kiittäen, hänen esikartanoihinsa ylistystä veisaten. Ylistäkää häntä, kiittäkää hänen nimeänsä" (Ps. 100:4). Tässä näemme miten kiitos ja ylistys kulkevat käsi kädessä. Ne ovat kuin kaksi moottoritien kaistaa. Missä on kiitosta – siellä on myöskin ylistystä. Missä on ylistystä – siellä on myöskin kiitosta.

Vaikka kiitos ja ylistys kulkevat käsi kädessä, niillä on kuitenkin eroja. Voisimme kuvainnollisesti sanoa, että ne ovat kuin kaksoset, mutta nämä kaksoset eivät ole identtiset. Kiitos on sekä elämän asenne,

että teko jolloin suullamme tuomme Jumalalle kiitosta menneistä ja tämän hetkistä hengellisistä ja aineellisista siunauksista. Myös uskossa kiitämme siitä mitä Jumala tulee elämässämme tekemään. Ylistys taas on aivan kuin jatkoa edelliselle. Käyttäkösemme jälleen kuvakielträ, on kuin laittaisimme seuraavan vaihteen päälle autossa, ja vauhtia tulee lisää. Kun kiitos on lähinnä sydämen asennetta, joka puetaan sanoiksi, ylistys valtaa koko olemuksemme, henkeä, sielua ja ruumista myöten. Psalmi 103:1 sanoo: "Kiitä Herraa minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä." Jakeen ensimmäinen sana, "kiitä" on heprean kielen sana "barak", joka tarkoittaa m.m. "siunata, polvistua, ylistää". Jumala kaipaa sitä, että kun kiitämme, ylistämme ja siunaamme häntä – niin kaikki mitä meissä on (henki, sielu ja ruumis) on mukana.

Joillekin ihmisille ajatus siitä, että Jumalaa voi ylistää kokonaisvaltaisesti on vieras ja pelottavaa. Olen tavannut ihmisiä, joille esimerkiksi käden nostaminen ylistyksen aikana on tuntunut pelottavalta ja vaikealta. Eräs henkilö kertoi minulle, että alussa kun hän näin teki, hänestä tuntui että kaikki kokouksessa olevat ihmiset

katsoivat häntä. Näin ei tietenkään ollut, ja tämä ihminen vapautuneena kertoi miten naurettava tämä ajatus oli nyt jälkikäteen, ja miten vapauttavaa oli ollut oppia ylistämään Jumalaa koko olemuksellaan.

Jotkut myös pelkäävät ns. sielullisuutta. Toki meidän tulee varjella itseämme ja seurakunnan elämää tekijöiltä, jotka ovat hajottavia ja eivät rakenna. Mutta se mistä välillä käytetään nimeä "sielullisuus" ei välttämättä ole sielullisuutta, ehkä se onkin tervettä hengellisyyttä, joka arvioidaan väärässä hengessä. Daavid hyppi (karkeloi, tanssi) Herran edessä kaikin voimin, ja samaan aikaan vaimo katsoi ikkunasta ja kritisoi häntä jyrkästi, jopa halveksui häntä. Jumala ei kuitenkaan moittinut Daavidia, mutta sen sijaan Miikal, hänen vaimonsa, tuli hedelmättömäksi. Ehkä lihan silmin katsoen Daavidin "käytös" näytti hurjalta, ja taas Miikal käyttäytyi arvokkaasti niin kuin kuninkaallisten sopii. Mutta Jumalan silmissä asiat olivat juuri päinvastoin.

Miten meidän siis tulee, tai paremminkin, miten me saamme ylistää Jumalaa? Vastaukset löydämme Raamatusta, ja kun seisomme Sanan pohjalla olemme aina turvassa. Vanhassa testamentissa, ja erityisesti Psalmeissa löydämme 7 hepreankielistä sa-

naa, jotka ovat käännetty suomen kielellä sanoiksi "ylistää, kiittää, siunata". Näissä hepreankielisissä sanoissa on valtavasti rikkautta, josta jääme paitsi jos emme niitä lähemmin tutki. Syventymällä niihin ymmärrämme paremmin mikä vapaus meillä on ylistää Jumalaa koko olemuksellamme. Käymme läpi näitä heprealaisia alkukielen sanoja ensi artikkelissa.

Ennen kuin syvennymme eri tapoihin ilmaista ylistystä, haluan kuitenkin muistuttaa siitä mikä on kaikista tärkeintä. Jeesus nuhteli aikoinaan Israelin kansaa sanoen: "Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta sen sydän on kaukana minusta" (Mark. 6:6). Meillä voi siis olla kaikki palikat kohdallaan ulkoisesti, mutta jos sydän ei syki Jeesukselle, monet asioista, joita teemme jäävät kuitenkin tyhjiksi ja ilman merkitystä. Tarvitsemme ehdottomasti oppia ilmaisemaan ylistystä ja kiitosta Jumalalle, ja siinä on valtava voima, josta tulemme myös puhumaan myöhemmin. Mutta Jumala katsoo samalla vielä syvemmälle kuin ulkoisiin asioihin, hän katsoo sydämeen asti. Olkoon niin, että sydämemme on häntä lähellä, silloin kiitoksella ja ylistyksellä on valtava voima, arjessa ja pyhänä! Pastori PETRI KOSONEN

Terapeuttisesti Toimivan Sielunhoitajan Ammatillisia Työkaluja

OSA 2

Terapeuttisesti toimivan sielunhoitajan ammattitaitoon kuuluvat toimivat, ammatilliset työkalut ja hänen on tärkeää ymmärtää monia perusasioita ihmismielestä sekä terapeuttisesta prosessista. Artikkelin toisessa osassa käsitellään tunteiden tunnistamisen, nimeämisen ja käsittelyn tärkeyttä.

TUNTEET EIVAT PURE

Suomen kansalla on paljon elämänviisauksia, jotka eivät aina ole välttämättä terapeuttisia. Yksi niistä on sanonta: "Nukutaan yön yli." Vaikka tämä kansanviisaus nimenomaan yleensä otetaan käyttöön vaikeiden asioiden ja tunteiden ollessa esillä, se on mielenkiintoisella tavalla ristiriidassa ranskalaisen unitutkimuksen kanssa, josta kuulin osallistuessani kansainväliseen psykoterapiakongressiin Wienissa, Itävalta. Sen mukaan unessa esim. viha siirtyy ihmisen pitkäkestoiseen muistiin. Jo 20 minuutin unen aikana ihmisen alitajunta on alkanut työskennellä esim. sopimatta jätetyn ristiriita- ja vihatilanteen kanssa ja viha on siis painunut syvemmälle alitajuntaan. Kahden tunnin unen jälkeen tunne on jo suhteellisen syvällä. Voitte vain kuvitella miten syvälle jähmettyneenä ja lukkiutuneena viha on, kun on nukkunut 'yön yli' esimerkiksi 20-vuotisen kaunan kanssa. Ranskalaisessa tutkimuksessa todettiin myös, että jos ihmiset saavat vaikean kokemuksen jälkeen purkaa tunteensa saman päivän aikana, ennen nukkumaan menoa, kokemus ei jätä heihin yhtä paljon tai ei ollenkaan jälkivaikutuksia kuin jos purku, esim. terapia tapahtuu vasta muutamien päivien tai viikkojen päästä tapahtumasta. Tutkimuksessa tutkittiin ihmisiä, jotka oli vapautettu terroristien kidnappaamasta linja-autosta. Osalle tarjoutui mahdollisuus terapeuttiseen keskusteluun vielä saman päivän aikana, osalle vasta parin viikon päästä. Tutkimuksen tuloksia puoltaa myös Raamatun kohta, jossa kehoitetaan, ettei auringon tulisi antaa laskea vihan

Terapeuttisesti työskentelevän sielunhoitajan on tärkeää tietää, ettei ihminen voi loppuun asti hallita tunteitaan, mutta hän voi hallita niistä johtuvaa käyttäytymistään. Tunteet itsessään eivät ole sen kummempin oikeita tai vääriä, sen sijaan asenteet, uskomukset ja tekemiset voivat olla. Usein kuitenkin peitämme, hautaamme, hillitsemme ja tukahdutamme tunteemme, koska nimen omaan uskomme niiden olevan vääriä. Suomalaisessa ryhmädynamiikassa on lisäksi usein tapana lakaista vaikeat tunteet maton alle ja teeskennellä, ettei niitä ole. Usein hyssytelme silloin, kun asiat pitäisi puhua halki ja nostaa kissat pöydälle. Jos yritämme tukahduttaa tunteemme, ne tulevat usein esiin epäsuorasti—tavalla tai toisella. Tunteettoman käyttäytymisen taustalla voi olla tunteiden kieltäminen tai alireagointi. Paniikkihäiriöiden, syömishäiriöiden, depression ja erilaisten riippuvuuksien taustalla, on usein kiellettyjä tunteita. Jos ihminen ei saa rauhassa kasvaa omaksi itsekseen ja ilmaista tunteitaan, hän ei tule omista silmissään näkyväksi. Moni on kuin muumisadun nä-

yli. Erimielisyydet tulisi sopia saman päivän aikana. Vi hastuminen ja vihan pitäminen ovat nimittäin kaksi eri asiaa. Jos vi hastunut ihminen teeskentelee, ettei tunne mitään, hän helposti nielee vihan sisäänsä ja sen kärki kääntyy ennen pitkää häntä itseään vastaan. Viha voi myös koteloitua sisään eristettynä ja aiheuttaa monenlaisia psykosomaattisia ongelmia.

kymarön Ninni, jonka kasvot haihtuivat pois pikkuhiljaa vaikeissa olosuhteissa, ja jonka ääni lakkasi, hiipui, kun sitä ei kukaan kuunnellut.

Joskus kielletty tunne, puheenaihe tai aihepiiri on kuin norsu olohuoneessa (Sanford, 1990, p. 37). Kaikki näkevat sen. Kaikki haistavat sen. Kaikki kuulevat sen töräyttelyt ja tominnan... Kukaan muu ei mahdu istumaan olohuoneessa. Mutta kukaan ei sano mitään. Kaikki teeskentelevät, että kaikki on normaalia... että on ihan tavallista, että olohuoneessamme istuu norsu... että iso elukka vie kaiken elintilan ja raikkaan ilman. Kenenkään tunteita ei pida mitätöidä ja vähätellä. Ihmisillä on oikeus puhua niistä. Meidän ei ole hyvä teeskennellä, että vaikea kokemus ei enää tunnu missään, ettei se alunperinkään tuntunut juuri miltään, että asia ei enää mukamas vaivaa, vaikei ole koko asiaa koskaan oikeasti käsiteltykään. Tunteiden vähättelylle ei anna oikeutusta edes se, että 'toisilla oli tai on vieläkin vaikeampaa' tai, että 'on kumminkin kaikesta huolimatta selvinnyt'. On tärkeää antaa itselle lupa tuntea tunteensa, minkä nimisiä ne sitten ovatkin. Vain totuus vapauttaa. Voimme aloittaa totuuden puhumisen itsellemme itsestämme, aloittamalla nimeämään tunteitamme. Niistä voi tehdä vaikkapa listan. Usein ihminen istuu monenlaisten valheellisten tunteitten vankilassa nimenomaan siksi, että ei halua tai uskalla tunnustaa itselleen totuutta kipeitten kokemustensa oikeasta laidasta, ei ole valmis tunnistamaan ja nimeämään omia tunteitaan.

Tunteet on tunnistettava, nimettävä ja hyväksyttävä—tuomitsematta tunteen kokijaa toisin sanoen itseämme. Terapeuttisen sielunhoitajan on tärkeää auttaa hoidettavaa tässä prosessissa. Myös vaikeat tunteet on ilmaista sopivalla tavalla. On mielenkiintoista, että Uudessa testamentissa Jeesus opettaa ihmisille myös aitoa inhimillisyyttä. Hän koki loppuun saakka myös kaiken mahdollisen psyykkisen kivun mitä ihminen vain voi tuntea—vähättelettä ja hyssyttelettä.

HEIDI AHONEN

Perhe - varo sorkkimasta sitä

Aina kun se tietty mainos tulee televisi-ossa, katse kiintyy noin seitsemänvuotiaan tytön silmiin, jotka niin kirkkaina ja ihailevina katsovat omaa isäänsä. Lapsen katseessa näkyy niin täydellistä onnea ja rakkautta, että koko mainoksen muu tarkoitus häipyä pois. Toisessa mainoksessa vielä vauvana olevan pienen ihmisen silmissä on niin valloittava katse, että on kuin niissä näkisi taivaan kirkkauden. Ei pienintäkään epäilyä eikä arvostelua, kun tämä lapsi katsoo äitiään ja isäänsä täydellisen onnellisena. Ei voi muuta kuin yhtyä tuohon hymyyn ja pohjattomaan onneen.

Pieni poika käveli kadulla jo omin voimin, mutta väsyi pian. – Isä, ota minut syliin, minua väsyttää. Ja isä otti ja kantoi.

Kaikissa noissa tapauksissa näkyy Jumalan suunnitteleman perheen ylivoima. Mitään niin täydellisen hyvää yhteyttä ei ihmisen ole koskaan pystynyt kehittämään. Perhettä ei voi korvata millään muulla.

Niinpä tuntuu täysin käsittämättömältä, että jotkut nykyiset poliitikot, puolueet, jopa kirkonmiehetkin ja monet muut ovat valmiita repimään kappaleiksi kaiken tuon Jumalan luoman täydellisen teon. Perhe, koti, isä ja äiti, lasten elämä ja tunteet, suvut ja Jumalan sanan ohjeet halutaan murskata armoittomasti monissa länsimaissa, Suomessakin. Ja kaikella tuntuu olevan vielä hirmuinen kiire, perhe on kaadettava nyt heti. Miksi ihmeessä? Mikä tai kuka on kaiken tämän kiihkon takana? Entä mitä sitten kaikin voimin työnnetään perheen tilalle?

Tiedät kyllä, jos olet aikaasi seurannut. En halua niin alhaista, tympäisevää ja vastenmielistä sanaa edes kirjoittaa. On täysin selvä asia, että lopputulos tällä tiellä tulee olemaan täydellinen kaaos. Yhteiskunnan rakenteet murtuvat sisältä käsin kun sen peruspilari, Jumalan suunnittelema perhe, murskataan.

Eikö ole mitään toivoa? On. ”Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois.”. On käännetty ennenkin. ”Sillä te olitte egyptissä niinkuin lampaat, mutta nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitsijan tykö.” Mitä kauemmaksi ek-symme, sitä vaikeampaa on palata takaisin. Varoitus kaikille kansanjohtajille: Vaarallinen tie, kääntykää heti ja palatkaa takaisin!

LEEVI MYYRÄ

Yllättävä tapaaminen!

Syksyllä 1992 sain tilaisuuden matkustaa Israeliin 12- päivän matkalle. Tämä matka oli aina ollut suuri haaveeni ja vihdoinkin se toteutui. Matkustin ensin Suomeen, mistä ystäväni Anjan kanssa lähdimme ryhmän mukana matkaan.

Tel Aviksesta matkustimme turistibus-sissa Tiberiakseen. Sillä matkalla oli kanssamme myös toinen ryhmä. Kerran nimenhuudossa kuulin tutun nimen, Sirkka Rasimus. Olin kuullut tuon nimen vanhemmiltani vuosia sitten. Itse en ollut koskaan tätä henkilöä tavannut. Kolme päivää kiertelimme Tiberiaksen ympäristössä. Oli valtavaa nähdä paikkoja missä Jeesus oli kulkenut ja puhunut ihmisille. Ollessamme Sahren luonnonpuistossa, kysyin toisen ryhmän matkanjohtajalta, että onko Sirkka Rasimus täällä lähettyvillä. Hän sanoi ettei häntä tällä hetkellä näy missään. On varmaan uimassa.

Olin uimassa putouksen alla, missä oli kova virta. Vanhempi nainen halusi apua ja otin häntä kädestä kiinni ja autoin vähän ja hymyilimme toisillemme. Muutaman sanan vain siinä vaihdoimme. Niin matka jatkui Jerusalemiin ja oli enää vain muutama päivä jäljellä, kun ruokailemassa ollessamme laulettiin nimipäivän kunniaksi onnittelut kolmelle Sirkalle. Valitsin heti heistä ensimmäisen, joka oli lähimpänä ja menin hänen pöytänsä luo ja kysyin, jos hän on Sirkka Rasimus. Hän sanoi olevansa ja jatkoin, että muistaako hän Laesharjun perhettä. Hän aivan säpsähti sitä kysymystä. Tietenkin hän muisti.

Sirkka kertoi, että kun hän oli Tiberiaksessa niin kolmena eri päivänä Jumalan Henki sanoi hänelle, että sinä tapaata tällä matkalla jonkun Laesharjun tyttäristä. Hän ajatteli ettei se voi olla mahdollista, hehän asuvat Kanadassa, mutta tiesi kuitenkin että tämä asia ei ollut vain hänen oma ajatuksensa, vaan se tuli ”sydämeistä”. Kyllä Jumala on ihmeellinen, kun näin pitää huolta ja jopa ilmoittaa ja tietää missä olemme ja ketä tulemme tapaamaan. Saimme olla vielä muutaman päivän yhdessä ja minulla oli tilaisuus haastatella häntä videokameralla.

Sirkka, kerro missä olet syntynyt, ja perheestäsi.

Synnyin Karjalassa, Rautjärven Ilmeellä vuonna 1928. Minulla oli kolme vanhempaa veljeä.

Miten perheesi tuli uskoon?

Kun vanhempasi pitivät tupakokouksia Koskenkylässä, tuli siellä muutamia ihmisiä uskoon, mutta siellä alkoi myös vaino heitä kohtaa. Äitini tuli ensimmäiseksi uskoon. Isäni vastusti sitä kovasti, mutta sinun äitisi ei siitä välittänyt, vaan kävi meillä kylässä ja rohkaisi

äitiäni. Äitini kävi rohkeasti kokouksissa isän vastustuksesta huolimatta. Sitten kerran äitini päätti lähteä muiden uskovien kanssa Viipuriin raamattupäiville, isän jäädessä yksin kotiin.

Isäni ollessa yksin kotona ja nukkuessaan tuvassa, hän yhtäkkiä herää yöllä ja ihmettelee miksi tupa on niin valtaisan kirkas ja valoisa. Samalla Jeesus ilmestyi hänelle. Tämä näky ja ilmestys mursi isän sydämen. Seuraavana päivänä isäni meni metsään tekemään poltto-

Sirkka ja Irmeli

puita ja siellä hän polvistui kannon juureen ja antoi elämänsä Jumalalle. Mikä ilo täyttikään hänen sydämensä. On niin ihmeellistä mitä Jumala voi tehdä. Kun äitini tuli linja-autolla Viipurista, oli isäni häntä vastassa. Äitini ihmetteli kun isäni oli niin iloinen, ja siinä hän sitten kertoi, että oli tullut uskoon. Mikä ilo se olikaan! Siitä lähtien aloimme käydä Siisiälän koululla, minne oli noin 3- 4 kilometrin matka, rukous- ja muissa kokouksissa. Se oli ihmeellistä aikaa kun pyhäaamuna, navettatöiden jälkeen valjastettiin hevonen, ja sillä lähdettiin matkaan.

Milloin sinä Sirkka tulit uskoon?

Jumala puhutteli minua sairauksien kautta. Minulla oli paha selkävika ja jo 2-vuotiaana makasin sairaalassa kipsivuoteessa puolivuotta. Sama toistui ollessani 28-vuotias, ja lisäksi jouduin vielä pitämään kipsiliiviä pari vuotta.

Kävin kyllä kokouksissa Siisiälän koululla, missä perheesi asui, mutta silloin en kuitenkaan halunnut tulla uskoon. Koulussa takana istuva poika veti minua esiliinan narusta ja sanoi uskovaiseksi. Silloin päätin, ettei minusta koskaan tule uskovaista. Siinä kun sairasvuoteella makasin, aloin nöyrytyä. Oli niin kovaa maata vain selällään. Silloin otin Jeesuksen sydämeen, pelastajana. Se oli suuri ilonpäivä, kun sain rauhan sydämeeni. Asuimme silloin jo Imatralla.

Muistuuko mieleesi vielä jotain muuta vanhemmistani?

Vanhempasi pitivät kokouksia eri kylissä siellä Karjalassa. Heillä oli suuri rakkaus ihmisiä kohtaan. Muistan kuinka isäsi haki erästä vanhaa tatiä, kokouksiin, joka ei päässyt hyvin liikkumaan kokouksiin. Hän laittoi tädin istumaan vesikelkkaan ja työnsi häntä monta kilometriä, edestakaisin. Minulla on syvä kiitollisuus vanhempiasi kohtaan. He johtivat meidät pelastukseen ja pitivät hyvää huolta meistä. Kiitän heitä esirukouksista.

Minne te sitten muutitte, kun Karjalasta oli lähdettävä viimeisen kerran?

Ensin menimme Simpeleelle ja olimme siellä yhden talven. Sieltä sitten Taipalsaareen, jossa olimme vuoden. Sitten valtio antoi meille maata Imatralta. Sinne piti rakentaa kaikki rakennukset, kun se oli vain pelkkä maatila. Isäni sairastui vuonna 1957 ja joutui sairaalaan. Olin ollut hänen vuoteensa vierellä monena yönä. Mutta sinä yönä olin mennyt kotiin yöksi, kun sairaalasta soitettiin, että pitää tulla heti, jos haluaa nähdä isän vielä. Isäni nukkui, mutta yhtäkkiä hän laittaa kädet ristiin ja avaa silmänsä ja katsoo ylös, katse kirkastuu ja hän nostaa vielä kätensä ylös ja näkee nou-tajansa. Sitten kädet laskeutuivat. Isä oli poissa. Se oli ihana, taivaallinen hetki.

Mikä on ollut sinun elämäntehtäväsi?

Kävin kauppakoulun ja pääsin Lahdessa Kelalle töihin. Äitini muutti myös isäni kuoleman jälkeen luokseni, ja asui kansani 10 vuotta ennen kuin pääsi Taivaan kotiin.

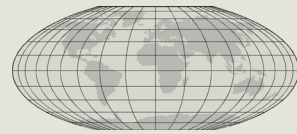
Kun siinä puhuimme, huomasimme että olimme olleet jo käsikädessä siellä Sahren luonnonpuiston putouksilla. Miksihän emme silloin ”tunteneet” toisiamme? Tapsin Sirkan kolme vuotta sitten Lahdessa käydessäni. Hän on vieläkin iloinen ja reipas. Sirkka on myös tehnyt monia avustusmatkoja Israeliin ja Venäjälle. Tämä tapaaminen oli tosi ihana ja oli ilo tutustua häneen.

IRMEI ROUHIAINEN

Tämän kirjoituksen painatusvaiheissa tuli tieto että Sirkka Rasimus oli päässyt taivaan kotiin 3.10.2010.

Lähetystyön Viesti

www.lahetys.info

ULKOLÄHETYSKASSA - USA
Ulla Saari
ullasaari@gmail.com
LÄHETYSKOORDINAATTORIN
YHTEYSTIEDOT
Ari Rocklin
ari@lahetys.info

Baltian juutalaistyön terveiset

Syyskuussa vierailimme Daugavpilsissä, jossa olimme viettämässä juutalaisten uutta vuotta Rosh HaShanaa. Vierailimme myös paikallisessa sosiaalitalossa, jossa asuu vaikeissa olosuhteissa perheitä, joilla on yhteensä yli 100 lasta. Näiden lasten kohdalla on puutetta. Maitoannos kerran viikossa, neljä kertaa kuukaudessa maksaisi 70 €/kk. Lapset käyvät kylmässä suihkussa, koska lämpimästä suihkusta pitää maksaa erikseen, jos jollakin on siihen varaa.

Hanukka-juhlasta

Juutalaisten uuden vuoden juhla Daugavpilsissä oli menestys. Tilaisuuteen tuli noin 100 juutalaista ja iloksemme havaitsimme, että mukana oli myös useita nuoria. Edesmenneen rabbi Boriksen tyttärentytöt olivat myös mukana, ja saimme nähdä heissä tapahtuneen ilmeisen muutoksen.

Tytöt olivat osallistuneet kesällä Stanislavin seurakunnan nuorten leirille ja siellä he olivat tulleet uskoon. Ei ole aivan tavallista, että juutalaiset lähettävät lapsensa kristittyjen leirille, jossa julistetaan evankeliumia. Juutalaiset olivat järjestäneet paljon ohjelmaa, niinpä juhla kesti kokonaisuudessaan kolmisen tuntia. He olivat todella avoimia. Eräs rouva, jolla oli huomatta-

va osuus juhlan ohjelmajärjestelyissä, sanoi kiitossanoissaan kuinka hän koki, että meistä kristityistä, jotka olimme juhlassa, säteili jotain erityistä. Muistakaa rukouksin Daugavpilsin juutalaisyhteisöä. On murtavaa ajatella, että saimme 25% kaupungin juutalaisista mukaan juhlaan ja ylätäksemme kuulumme lippujen loppuneen kesken. Daugavpilsissä ovat sydämet

avoimia herätykselle. On aika toimia! Kiitos että olet mukana tukemassa työtämme rukouksin ja taloudellisesti. Herra siunatkoon ylenpalttisesti kaiken antamasi avun. Teemme työtä yhdessä!

Pääsiäismatka on jälleen suunnitteilla ja se ajoittuu 21.4.-25.4.2011 väliselle ajalle, mainitut päivät mukaan luettuina. Ilmoittautuneita on jo nyt runsaasti. Koska aiemmin mukana olleet eivät halua jäädä pois kyydistä, niin he varmistavat paikkansa joka vuosi aina vain aikaisemmin! Tämä on suuri kiitosaihe ja samalla to-

distus meille, että matka oli onnistunut. Vielä on muutamia paikkoja jäljellä!

YHTEISTYÖTERVEISIN JA JUMALAN
SIUNAUSTA TOIVOTTAEN!

TOIVO JA MARJA-LEENA MÄKI

tmaki@viabaltica.ws GSM 041-4692771
nettisivut: www.viabaltica.ws

Tulipalo!

JATKOA ETUSIVULTA

tästä kokemuksesta, joka osoitti ihmisten avuttomuuden tällaisissa tilanteissa. Useat messiaaniset seurakunnat ilmoittivat internetissä ottavansa vastaan kodittomia perheitä luokseen, myöskin Beersheban seurakunta, jossa itse olen yhtenä vanhimpana. Samoin monet seurakunnat keräävät keskuudestaan avustusta näille perheille, jotka ovat menettäneet kaiken, vaatteista alkaen.

Lokakuun 29, 2010 C&MA lähetyksen omistama kirkkorakennus Jerusalemissa, sytyttiin palamaan puolen yön aikaan. Naapurit kertoivat, että olivat kuulleet kummallisen pamauksen keskiyöllä, mutta eivät nähneet korkean muurin yli alakerrosta, missä palo alkoi. Kun savua alkoi nousta, he hälyttivät palokunnan. Palokunta tuli 20 minuutissa ja näin yläkerran tilat, ja itse 200- hengen kirkkosali säilyi-

vät palamiselta. Oli vähällä, ettei alakerrassa nukkuneet kaksi voluntääri-miestä tukehtuneet savuun, joka täytti koko alakerroksen. Juuri niissä huoneissa joissa palo syttyi, ei tällä kertaa nukkunut ketään. Tässä rakennukses-

sa vuosia toiminut messiaanisten Raamattukoulu, oli syyskuussa muuttanut pois. Nyt rakennuksessa nukkui vain 10- hengen ryhmä voluntäärejä USA:sta, jotka olivat tulleet kunnostamaan ja maalaamaan huoneita. He on-

nistuivat ryömimään ulos talosta savun noustessa yläkertaan asti. Poliisiupseeri, joka myös tuli paikalle, totesi että ”tämä on tuhopolto” ja sanoi sen myös kirkon pastorille.

C&MA lähetys on vanhim-

pia protestanttisia lähetyksiä Jerusalemissa ja koko tässä maassa. He aloittivat toimintansa jo 1890- luvulla ja tämä kirkkorakennus on rakennettu profeettainkadulle Jerusalemissa vuonna 1914 – siis Turkin vallan aikaan. Me perheenä olimme asuneet tässä rakennuksessa 2 vuotta, 1955-1957, kun olin C&MA:n silloisen pastorin tulkkina, talonmiehenä ja haudankaivajana. Pahiten palanut huone oli juuri se meidän silloinen olo- ja makuuhuone. Ihmeellistä oli, että palo oli pysähtynyt puhki palaneeseen keittiön lautaseinään vaikka ympärillä oli monia puisia keittiökaappeja. Olin mukana Jerusalemissa palon jälkeisessä rukous- ja tiedoitustilaisuudessa, jossa oli koolla noin 150 henkeä uskovia juutalaisia, arabeja ja meitä muita. Tapasin siellä monia vanhoja tuttuja, joita en ollut nähnyt vuosikausiin. Vanhin heistä oli 91-vuotias rouva, jonka ensi kerran olin tavannut Jerusalemissa vuonna 1955, kun kibutsista muuttimme sinne. Olin hämmästynyt kun hän vielä oli olemassa, ja vielä niin pirteänä, kun minä puolestani tunnen ikäni (75) ”luissa ja ytimissä”. OLAVI SYVÄNTÖ

Lehtimajanjuhlrat 2010 Jerusalemissa

Varhain aamulla, viime syyskuun 22. päivä, oli iso joukko matkalaisia kokoontunut Helsinki-Vantaan lentokentälle päämääränään Tel Aviv, Israel. Sinne jonon päähän mekin sukulaistytöni Leena Palosen kanssa kiiruhdimme, olimme ensi kertaa lähdössä Lehtimajanjuhlille Jerusalemiin.

Lehtimajanjuhlamatka oli ICEJ:n (Jerusalem kansainvälinen kristillinen suurlähetystö) Suomen osaston, ja Radio Dein yhteinen matka Toiviomatkojen Tel Avivin-tilauslennolla. Matkanjohtajina toimivat Juha ja Kati Ketola (ICEJ), Pekka Vaismaa ja Tuula Järvinen (Radio Dei) sekä Hannu Koivisto (Kan ry).

Lehtimajanjuhla (hepr. Sukkot) on yksi kolmesta n.s. pyhiinvaellusjuhlista, jotka mainitaan sekä Vanhassa- että Uudessa testamentissa. Toiset kaksi juhlaa ovat pääsiäinen (Pesach) ja helluntai (Shavuot). Kesällä 1980, kun Israelin Parlamentti julisti Jerusalemin olevan jakamaton, ikuinen Israelin valtion pääkaupunki, jonka kuningas Daavid oli perustanut lähes 3,000 vuotta aikaisemmin, kansainvälinen protesti johti kansallisten lähetystöjen sulkemiseen Jerusalemissa. Jotkut Israelissa asuvat kristityt kokivat tehtäväkseen tukea Israelia tuona vaikeana aikana järjestämällä kristillisen juhlan, juutalaisen lehtimajanjuhlan aikaan, lohdutukseksi Israelin kansalle, joka oli jätetty kansainväliseen paitsioon ulkomaisten lähetystöjen vetäytyttyä pois. He myös kokivat Jumalan tahdoksi avata Kansainvälisen Kristillisen suurlähetystön Jerusalemiin saman vuoden syyskuun 30. päivänä ystävyyden ja yhteyden osoitukseksi Israelin kansalle. Tänä vuonna ICEJ vietti 30-vuotis syntymäpäiväänsä vuotuisilla Lehtimajanjuhlilla.

Juhlien teema, "Jerusalem – ylistykseksi maassa", siteerasi Jesaja 62:6-7, jossa profeetta kehottaa Jerusalemin muurien vartijoita ylistämään Herraa vaikenematta siihen asti kun "Hän on asettanut ennallensa Jerusalemin, tehnyt sen ylistykseksi maassa". Juhlapaikkana (23.9. – 29.9.) oli ICCJ-konferenssikeskus.

Konferenssin ohjelma alkoi aamuisin ylistyksellä ja palvonnalla, jonka jälkeen pääauditoriossa kuultiin erittäin mielenkiintoisia puhujia mm. pastori Malcolm Heddingiä, ICEJ:n toiminnanjohtajaa, kristillisestä sionismista;

Tellervo laulaa Puutarhahaudalla

Kati, Leena ja Tellervo Puutarhahaudalla

kahta Israelissa syntynyttä pastoria Ofer Amitaita ja Naim Khourya, jotka kertoivat hengellisestä taistelusta, jota Jerusalemissa käydään; sekä kirjailija-pastori David Pawsonia, jonka aihe oli Israel Galatalaiskirjeessä. Tämän jälkeen alkoivat aamuseminaarit kahdella kanavalla.

Aamuseminaarien aihepiiri oli laaja; silti kaikki keskittyivät nimenomaan Israelin ja Jerusalemin ajankohtaisiin asioihin. Esim. Kansainvälisen kristillisen kauppakamarin edustaja Graham Scofield puhui aiheesta Markkinoiden kehityssuuntia: Miten maailmanlaajuinen taantuma vai-

kutti Israelin talouteen. Oli ilahduttavaa kuulla, että verrattuna muihin maihin, Israelin talous oli selviytynyt hyvin, sillä Israelilla ei ole velkaa. Puhujan mukaan Moosesen sana Israelista: "Ja sinä lainaat monelle kansalle, mutta sinun ei tarvitse lainaa ottaa..." (5 Moos. 15:6) näyttää toteutuvan.

Christine Darg taas käsitteli puheessaan "Jerusalem huomattava asema profetioissa" Jerusalemin tulevaisuutta koko maailmaa käsittävän herätyksen ja Pyhän Hengen vuodatuksen keskuksena (Sak.12:10). Hän kokee veljeksien Iisakin ja Ismaelin sopuun saattamisen olevan avain Keski-

Idän herätykseen. Christine pitää ulkoilmakokouksia Jerusalemin Vanhassa Kaupungissa, saavuttaen palestiinalaisia, muslimeja, ym. Keski-Idän ihmisiä, silti pitäen kiinni käskystä "juutalaisille ensin".

Monta muuta mielenkiintoista ja haastavaa puhetta saimme kuulla, mukana myös suomalaiset puhujat Martti Kallionpää, Seinäjoen Helluntaiseurakunnan pastori, aiheesta "Jerusalem, Herran valittu kaupunki", Fredrik Ekholm, rakennusmestari Vaasasta ja ICCC:n presidentti Suomessa, sekä afrikkalaisen Beninin kansankonsuli, aiheesta "Oman heimon löytäminen globaalistuvassa ajassa", sekä Juha Ketola, ICEJ:n Suomen osaston kansallinen johtaja, aiheesta "Jeesus, paimenkuuningas".

Iltapäivisin oli mahdollisuus osallistua maksullisiin linja-autoretkiin, liikuskella kaupungilla omatoimisesti tai lepäillä hotellin uima-altaalla. Lauantaina 25.9. päätimme Leenan kanssa lähteä retkelle, johon kuului ehtoollinen Puutarha-haudalla, Scopus-vuori, Öljymäki, Getsemane ja Länsimuuri (Itkumuuri). Oli ihmeellistä kulkea näillä paikoilla, joilla Jeesuskin oli kulkenut. Jossain täällä vanhan, paksun öljypuun

juurella Hän oli saattanut rukoilla. Täältä lähti Hänen viimeinen maanpäällinen matkansa kohti ristiä. Ja tänne Hän on kohta palaava. Näissä mietteissä vietimme ehtoollista kauniissa puutarhassa, Hänen tyhjän hautansa läheisyydessä. Tämä hetki oli kohokohta, joka kosketi minua sekä monia kanssamatkaajiani syvästi. Jumalan kunniaksi, sydän kiitosta tulvillaan lauloin Tikan "Armolaulun" pastori Silvolan puheen päätteeksi.

Tiistaiksi, 28. 9. oli ilmoitettu Jerusalemmarssi, jossa n. 2000 konferenssin osanottajaa marssi, osoittaen siten tukeaan Israelille. Päivä oli erittäin kuuma, mutta monet suomalaisten ryhmästäkin jaksivat osallistua. Olimme saaneet Suomen liput, joita oli lupa jakaa marssin aikana katujen varilla seisovalle yleisölle. Ne, jotka olivat jaksaneet marssia, kertoivat liikuttuneensa katselijoiden lämpimästä vastaanotosta ja kiitollisuudesta, että heillä oli näin paljon ystäviä.

Lehtimajanjuhlrat jatkuivat myös joka ilta konferenssikeskuksessa sanoin ja sävelin päättyen vapaaseen ylistykseen Jumalan kunniaksi, jota johti hyvin treenattu vapaaehtoisuoro solisteineen sekä tanssiryhmät. Monet vakaat suomalaisetkin innostuivat ylistämään Herraa koko olemuksellaan. Se oli vapauttava kokemus!

Juhlien päättäjäiset pidettiin 29. 9. "Erämaajuhlana" Ein Gedissä, Kuolleen Meren läheisyydessä. Monet kävivät kellumassa Kuolleen Meren suolavedessä ja tai nautiskelivat muta- ja mineraalilylyistä. Ilma oli kostean kuuma: vielä illallakin poislähdettäessä klo. 23, oli lämpöasteita 37C. Erämaajuhlaan kuului illallinen Ein Gedin kylpylän viereisellä kentällä, jossa myös juhlien viimeinen suuri lopputilaisuus pidettiin. Siellä tähtien alla illan puhuja ja evankelista, Reinhard Bonnke saarnasi voimallisesti aiheenaan "Maailman Vapahtaja". Tilaisuus nähtiin Internetin kautta ympäri maailmaa.

Lämpimät kiitokset matkanjohtajille ja matkatovereille ihanasta matkasta! Juha ja Kati Ketola lähettävät henkilökohtaiset terveisensä kanadalaisille tutuille Todistaja-lehden lukijoille.

TELLERVO KÄHÄRÄ

Lähdemateriaalina tarvittaessa käytetty ohjelmakirjaa: 2010 Feast of Tabernacles

Kaarlo Olavi Syvännön ainutlaatuinen elämä

Kaarlo Olavi Syväntö syntyi Pielisjärvellä 10.10.1909. Hänen äitinsä kuoli niin sanottuun ”lentävään” keuhkotautiin 22-vuotiaana. Olavi oli silloin vasta kahdeksan kuukauden ikäinen. Kasvatusvanhemmat hoitivat häntä kuin omaa lastaan. Isä avioitui uudelleen Kaarlon ollessa neljän vuoden ikäinen. Poika haettiin takaisin isän luo. Äitipuoli kohteli häntä kaltoin, mutta Kaarlo ei kuitenkaan katkeroitunut lapsuuden koettelemusten keskellä. Isällä ei ollut varaa kouluttaa vanhinta poikaansa ylioppilaaksi, joten vartuttuaan nuorukaiseksi hän etsi työpaikan Valtion Rautateiden palveluksessa. Työnantaja pisti merkille hänen rehellisyytensä ja huolellisuutensa. Syväntö toimi Ilmajoen asemalla virkaa- tekevänä asemapäällikkönä, ja myöhemmin Jyväskylän pikatavaratoimiston päällikkönä. Sodan vielä jatkuessa vuonna 1944, hän vastaanotti selvän ilmestyksen, ja Jumalan kutsun lähteä lähetystyöhön juutalaisten pariin silloiseen Palestiinaan. Kun sota loppui, hän erosi heti hyvästä valtion virastaan valmistautukseen kutsumukseensa.

Kohti Palestiinaa

Kesällä 1946 Syväntö lähti Jumalan kutsua noudattaen kohti Palestiinaa. Hän viipyi kesän Ruotsissa inkeriläisten pakolaisten tulkkina. Saamallaan varoilla hän osti matkalipun Lontooseen, jonne hänet oli kutsunut Palestiinassa pakolaistyötä tekevä järjestö. Kuukausia kestäneen opiskelunsa Raamattukoulussa Lontoossa, hän kustansi kuorimalla perunoita koulun keittiössä. Heinäkuussa 1947 Kaarlo Syväntö saapui Englannin hallussa olevaan Palestiinaan, vain kaksi vuotta toisen maailmansodan päättymisen jälkeen.

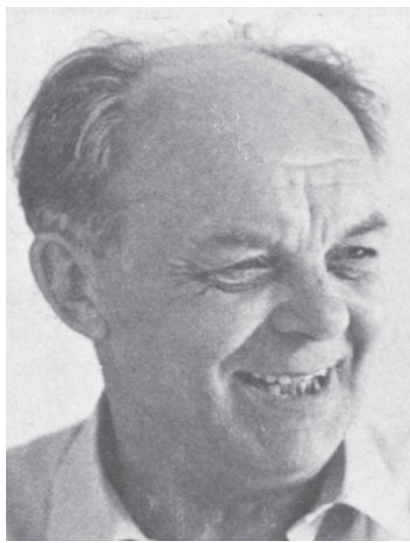
Keskellä sotaa

Marraskuussa 1947, Yhdistyneet kansakunnat (YK) teki päätöksen ja jakoi Palestiinan juutalais- ja arabivaltioon. Juutalaiset hyväksyivät sen jaon, mutta arabit eivät. He aloittivat välittömästi sotatoimet juutalais-asutuksia vastaan. Taisteluihin ottivat osaa myös paikalliset, puolisoitaalliset arabitaistelijat. Avoin sota kesti kuusi kuukautta. Viiden arabimaan armeijat olivat sodassa Israelia vastaan. Sodan alkuvaiheessa Kaarlo Syväntö oli kasvotusten kuoleman kanssa. Hän kävi Betlehemissä tapaamassa iäkäästä suomalaista lähetystyöntekijää Elna Steiniusta. Matka takaisin Jerusalemiin oli muodostua kohtalokkaaksi. Mustaa huopahattua käytrännyttä Syväntöä luultiin ortodoksijuutalaiseksi. Arabi-

taistelijat pysäyttivät linja-auton Betlehem - Jerusalemin maantiellä ja raahasivat hänet ulos. Syvännön tuntenut arabimatkustaja kehotti sisestä tarkistamaan miehen passin. Suomen passin nähtyään kiväärinpiiput laskettiin alas. Jumala käytti kristittyä arabia pelastamaan palvelijansa hengen.

Raamattutyö alkaa

Syväntö palasi Suomeen joulukuun 1947, sillä hän ei ollut nähnyt perhet-

Kaarlo Olavi Syväntö

tään lähes kahteen vuoteen. Israel julistautui itsenäiseksi 14.5.1948. Syksyllä 1948 Syväntö lähti takaisin Israeliin. Vaimo ja lapset tulivat perässä heti kun se oli mahdollista. Tämä tapahtui vuotta myöhemmin. Koska Kaarlo Syväntö saapui ensi kerran maahan jo ennen Israelin itsenäistymistä, niin hän ja koko perhe sai sinne elinikäisen siirtolaisviisumin. Syvännön perhe rukoili ja luotti Jumalaan ilman minkään seurakunnan kannatusta. Raamattuja jaettiin ilmaiseksi kaikille halukkaille kuten kibbutseille ja postitettiin pyytäjille. Työ kasvoi ja laajentui koko ajan. Lopulta ”Syvännön Raamattutyöstä” tuli käsite, jonka lähes koko maailma kristillinen kenttä edelleen tuntee. Juutalaisten Raamatussa on ainoastaan Vanha testamentti. Kaikissa Syvännön levittämässä Raamatuissa on myös Uusi testamentti, joka on useimmille juutalaisille tuntematon kirja.

Vieraanvarainen koti

Syväntöjen kodissa vieraat otettiin aina sydämellisesti vastaan. Kaarlo Syväntö oli saanut jo ennen Israeliin muuttoaan runsaasti ystäviä eri kristillisistä piireistä. Ystävät halusivat aina Israelin matkallaan tulla tervehtimään häntä. Kirjeenvaihdon lisäksi hän iloitsi voidessaan yös puhua turistiryhmille. Tämä lisäsi oikeaa tietoa Israelista, ja syytti tuhansiin ihmisiin rakkau-

den juutalaisia ja Israelin kansaa kohtaan. Kaarlo Syväntö siirtyi Herransa luokse tyttärensä Rauha-Liljan ja uskollisen hoitajansa Arjan läsnäollessa. Jumalan ihmisen poismeno tapahtui hänen kotonaan, pitkäperjantaina 10.4.1998, joka oli myös juutalaisten pääsiäisaterian ilta. Maire puoliso nukui pois neljä kuukautta myöhemmin. Kaarlo Syvännön mottona oli: ”Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa.” Tämä on kirjoitettuna hepreaksi ja suomeksi heidän hautakiveensä Israelissa.

Työ jatkuu

Kaarlo Syvännön aloittama Raamattujen levitystyö jatkuu Israelissa samalla periaatteella kuin se alkoi: ”Ostakaa ilman rahatta ja ilman hintaa,” niin kuin Jesajan kirjassa on kirjoitettu. Kansainvälinen ulottuvuus on entisestään laajentunut. Raamattuja ja Uusia testamentteja postitetaan lahjana lukijoille eri puolille maailmaa, erikoisesti Afrikkaan. Työn jatkuvuuden lisäksi Syvännön vaikutus elää tuoreena tuhansien suomalaisten asenne- ja arvomaailmassa. Koko Raamattua painatetaan edelleen heprean- ja arabiankielisenä, sekä kymmenellä muulla kielellä tarpeen mukaan.

Maahanmuuttajat tarvitsevat Raamatun

Israeliin on saapunut maahanmuuttajia noin 120 maasta. Eniten juutalaisia on saapunut Israeliin entisen Neuvostoliiton alueelta. Heidän määränsä on ylittänyt jo 1,8 miljoonan. Maahanmuuttajat tarvitsevat Raamattuja omalla äidinkielellään. Syväntöjen Raamattutyö vastaa tähän haasteeseen. Kaarlo Syvännön poismenon jälkeen päävastuu raamattutyöstä siirtyi hänen pojilleen, Olavi ja Kalervo Syvännölle. Rauha - Lilja tytär tekee matkoja Siperiaan asti jakaen siellä Jumalan Sanaa ja avustustarvikkeita. Toinen tyttäristä, Mirja, toimii aviopuolisonsa kanssa perustamassaan raamatunkääntäjien kodissa. Jerusalemin esikaupungissa sijaitseva koti, kouluttaa lähinnä Afrikasta, Aasiasta ja Oseaniasta tulevia raamatunkääntäjiä. Opiskelu painottuu Vanhan testamentin alkukieleen, hepreaan ja Israelin tuntemiseen. Työ tapahtuu yhteistyössä Jerusalemin Yliopiston kanssa. Kotiin on majoittunut ja siellä opiskellut yli viidentoista vuoden aikana, kymmeniä raamatunkääntäjiä, jotka ovat tulleet 35 eri maasta. Heillä ei ole vielä omaa Raamattua, jota kansa voisi lukea äidinkielellään. Työn päämäärä on sama kuin Kaarlo Syvännöllä: Jokaisella ihmisellä tulee olla mahdollisuus lukea Jumalan Sanaa omalla äidinkielellään!

Belgiasta terveiset!

Raamattukoulun syyslukukausi alkoi opettajien koulutuspäivillä. Tämä on meidän 8. vuosi Belgiassa ja tuntui, että viime syksy oli ensimmäinen kerta kun koulun henkilökuntana emme olleet saaneet paikkoja siivottua kesätoiminnan jäljiltä uuden lukukauden tuloa. Oppilaatkin pyydettiin siivousurakkaan mukaan ja joskus siitä tuli enemmän hidastetta kuin hyötyä.

Eräs kaukaa ulkomailta saapunut oli pyydetty kirkemään ruusupenkkiä ja kahden uutteran työtunnin jälkeen olimme kaikki järkyttyneitä. Koulun edustaa vuosikymmenien ajan kiertänyt ruusupenkki oli vajennut puoleen. Säällittävä näky. Ruusut juurineen pystyssä.

Lokakuun alussa meillä oli perheenä juhlahetki, kun Annen tohtorinväitöskirja hyväksyttiin. Matkustimme Etelä-Afrikkaan juhla-lisuuksiin yhdessä Annen vanhempien Eeron ja Liisan kanssa. Belgiaan tullessamme, kahden viikon paussin jälkeen lensimme Jerusalemiin PAOC - aluekokoukseen. Tällä kertaa saimme hyvän katsauksen Israelin Raamatun historiaan, joka meille opettajina olikin silmiä avaava.

Marraskuussa vietimme koululla vuosittaista lähetyskonferenssia. Puhujina olivat Alex Toorman ja Ari Rocklin, jotka olivatkin erinomaiset opettajat. Syyssateet koettelivat luontoa. Kolmenpäivän yhämittainen sade aiheutti tulvat, jotka olivat koitua kansalliseksi uhkaksi. Neljä ihmistä kuoli. 100 henkilöä kyläitämme evakuoitiin turvaan. Koulun kokille tuli vesi sisään, olohuoneessaan yli puolitoista metriä. Koulun joululoma alkoi 20 päivä, jolloin lensimme Suomeen perheidemme keskelle joulunviettoon.

HYVÄÄ UUTTA VUOTTA 2011
RIKU, ANNE & ALEX TUPPURAINEN
atuppurainen@paoc.org
www.tuppurainens.blogspot.com
www.ctsem.edu

Anja Pitkäsen muistolle

Usko Jumalaan oli henkilökohtainen kokemus, mistä hän usein puhui ja hänen ajatusmaailmansa täyttyi näistä Jumalan asioista.

Anja työskenteli Päivölän lastenkodissa ja kertoi usein kokemuksistaan sielillä. Hän oli ahkera ja työtehtäviä ihminen niin että yöt jäivät lyhyiksi, kun oli niin

paljon mielenkiintoista tekemistä. Sitten vuonna 1976, tuli mullistava muutos, kun Eero Pitkänen niminen mies astui hänen elämäänsä. Nuorenpaana hän oli ajatellut, ettei ala miehen sukkia parsimaan. Mutta Jumalalla oli toinen suunnitelma. Eeron kanssa tultiin Kanadaan. Sitten kesällä 1980, tuli päivä kun he tulivat meidän elämäämme. He tulivat useasti käymään ja meille syntyi Anjan kanssa ihana ystävyys. Eero vei Anjaa suomalaisiin koteihin ja he oppivat tuntemaan monia suomalaisia, joka puolella Kanadaa.

Anja oli monitaitoinen ja kätevä käsistään. Hän näki aina luonnon kauneuden ja hänellä oli aina pöydällä luonnosta poimituja kukkia vieraillessani heidän kodissaan Dudneyssä. Anjan kodissa kävi paljon vieraita ja hän oli aina hymyilevänä heitä vastassa. Hän oli todella sydämellinen ihmisen lähimmäisiään kohtaan.

Dudneyssä asuessaan Anja hoiteli ja ruokki koiria, joita ihmiset olivat jättä-

*Vain kynä olla tahtoisin kädessä Jumalan,
niin että voisin kirjoittaa vain Hänen sankaan.*

*Käteni jospa olisi niin Hänen kädessään,
niin että sen vain tekisin mi Hall' on mielessään.*

*Jalkani seisoin kuuluvan Herralle kokonaan,
rienteisin itsen' unhoitain vain muuta auttamaan.*

*Jos huulen' aina pyhäit ois Herrastain kertomaan,
Min' ilon suuren toisille sanani toisikaan.*

*Jos rakkautta Jeesuksen ylistäin ääneni,
Tois' lehdun syönniin sairaitiin, lääkettä haaveihin.*

*Ramuin kun silmäin' avajan, ne toisin korkeuteen,
nähtäisin kasvat Jumalan, niin muusta huolit' en!*

*Ja korvat tahdon herkeistää ääntänsä kuulemaan,
ne tarkoin tahdon tulkia äänille maailman.*

*Ja olkoon oma tahtoni niin täysin valloissaan,
ettei muu kukaan huomaisi, vain hän sais' kunnian.*

*Tunteeni, halut, aatoksein, vain Sinulle pyhitän.
Herrana syönnöin hallitse, Sä ilon' elämän!*

*Tee henken' herkeäks' seuraamaan Henkeäsi neuvon,
Tielläsi ristin kantamaan seuraten Jeesusta!*

ANJA PITKÄNEN

neet heitteille. Hän ei voinut katsoa eläinten kärsimyksiä, ja niin hän keitteli ruokia koirille. Naapureilla oli kaksi vuotta, jotka olivat nälkäisinä ulkona. Niitä hän kävi ruokkimassa öiseen aikaan, ja kolusi niille syötävää puitten oksista, ja myös lypsi vuohet ja vei maidon sitten naapurin rouvalle. Anjalla oli hyvät puhelajahjat. Tulen ikävöimään sitä ihanaa Anjaa, joka niin rikkaasti puheli, ja jolla aina oli auttava käsi ojennettuna. Anja ei halunnut olla esillä, vaan yksin, omassa hiljaisuudessaan.

Hän oli ystävä, josta muistot jäivät elämään meidän koko perheelle, niin kuin myös monille muille. Hän oli harras uskovainen, jonka sydän täyttyi vain yhdestä asiasta, halu palvella Jeesusta Kristusta ja elää päivittäin Hänen tahtonsa mukaan.

Hänen elämänsä oli valmistelua siihen ihanaan päivään, jolloin taivaan portit aukenivat ja taivaan riemu täyttää hänen sydämensä. Viimeisenä päivänä hänen hymynsä oli aivan ihmeellinen. Viimeisinä tunteina valtavat ilontunteet menivät näkyvästi hänen kehonsa läpi. Ajattelin, Anja kulta, sinä olet todellakin ansainnut tämän riemun ja ilon. Vaikkakin hän aina sanoi: "Armasta vaan ei ansiosta, Jumala vie taivaan kotiin." Niin on meidän rakkaan Anjamme elämä päättynyt täällä maan päällä, ja siellä taivaan kodissa hän on odottamassa ystäviään ja rakkaitaan. Kiitos Sinulle Anja!

HELLEN YSTÄVÄSI

Tuolla puolen Ethiopian virtain

Raamatunpaikka aukesi minulle yllättäen, ikäänkuin peukalopaikkana. Yleensä en suosi sattumanvaraista Sanan lukua ja raamattukouluissa opettaessamme suosittelemme oppilaillemme säännöllistä ja systemaattista Raamatun opiskelua. Mutta nyt noiden jakeiden sisältö osui täysin kohdalleen ja rohkaisi voimallisesti. "Silloin minä muutan puhtaiksi kansain huulet, niin että ne kaikki rukoilevat Herran nimeä, palvelevat häntä yksimielisesti. Tuolta puolen Ethiopian virtain tuovat minun rukoilijani – tytär, minun hajoitettu joukkoni - minulle ruokauhreja" (Sefanja 3:9,10).

Olimme kirjaimellisesti tulleet edellisenä päivänä "tuolta puolen Ethiopian virtain"! Edellisen viikon alussa olimme ajaneet kauas etelään, Awassan kaupungista vielä monta tuntia ylös vuoristoon, todelliseen puskaan. Kymmenvuotisen puskapappitoiminnan aikana Tansaniassa olemme nähneet ja kokeneet monenlaista kaukaisilla syrjäkylillä. Nyt olimme uudessa maassa, paikkakunnalla, jonka kauneus ihastutti meitä. Paikka oli nimeltään Aroressa. Matkan aikana oppaamme opetti meille kaksi sanaa: Aroressa imatressa – unohtumaton Aroressa. Sitä se todella on nyt meille.

Matka sinne osoittautui vaikeaksi. Oppaamme ei muistanut tietä ja sen vuoksi ajoimme lähes sata kilometriä harhaan. Asfalttitiellä se ei juurikaan haittaa, mutta kun ajaa viisi tuntia kivikkoista ja kuoppaista soratietä, siinä on lopulta vitsit hyvin vähissä. Rengasrikot, yhteensä kolme, lisäsivät ennestään paineita. Mutta päätimme jatkaa matkaamme ja toiveena oli, että ehtisimme perille ennen pimeää. Tie nousi korkealle vuoristoon ja maisemat muuttuivat satumaisen kauniiksi. Kirkkaan vihreät laaksot, niiden pohjalla kiemurtelevat siniset joet ja siellä räällä, pyöreiden ruohomaajojen tuntumassa rauhallisesti käyskentelevät karjalaumat toivat mieleen Psalmin 23 kuvaukset. Rosoisella tiellä, ja kovassa ylämäessä auto oli kovalla koetuksella. Kymmenen kilometriä ennen Aroressaa matka katkesi. Tien tukki siellä aikaisemmin aamupäivällä ollut kivivyöry.

Seminaarilaiset olivat tulleet meitä vastaan ja ohjasivat meidät läheiseen kylään, missä oli myös erään seminaarilaisen kirkko. Olimme suuren ihmetyksen keskipojaksi vielä siinäkin vaiheessa kun yritimme kaikessa hiljaisuudessa mennä nukkumaan autoon. Niin suuret kuin pienetkin tulivat aivan kiinni ikkunaan ihmettelemään mitenkä valkoiset nukkuvat autossa. Vastakun aikamme olimme aivan liikkumatta,

saimme vihdoinkin rauhan ja matkan raskuudet vaivuttivat meidät sikeään uneen.

Seuraavana päivänä lähdimme kävelen ylös vuorella sijaitsevaan Aroressan kylään. Nousu ylämäkeen kivistä tietä, noin kolmen kilometrin korkeudella olevassa ohuessa ilmanalassa, on hyvää kuntoilua. Kävelimme kauniiden maisemien läpi ja saavuimme illan hämärtyessä kylään. Seminaarilaiset olivat onnellisia. Sittenkin seminaari saattoi alkaa monien vastuksien jälkeen.

Olemme olleet opettamassa kymmenissä seminaareissa eri puolilla Tansaniaa ja aina noilla kaukaisilla peräkylillä Raamatun opetusta arvostetaan hyvin korkealle ja oppilaat suorastaan imevät kaiken

opetuksen mitä annetaan. Monille evankelistoille seminaari on heidän elämänsä ensimmäinen tilaisuus, missä he itse saavat opetusta. Heidän kiitollisuutensa koskettaa aina sydämiämme. Myös tämä seminaari, siellä kaukana virtojen takana, todisti jälleen meille, miten kallisarvoista Jumalan Sana ja sen opiskelu on näille kovissa oloissa ja äärimmäisessä köyhyydessä asuville Herran palvelijoille.

Seminaaripäivät menivät nopeasti. Opetus soljui tuttua rataa. Monistepinon jakaminen siellä oli yhtä hankalaa kuin muuallakin. Laulu ja rummutus kaikui samalla innolla ja voimalla kuin missä tahansa Tansanian peräkylällä. Tosin mu-

Jatkuu sivulla 10

NEWS FROM ISRAEL

On the 29th of October 2010, the C&MA church building in Jerusalem was set on fire around midnight. The neighbors said that they had heard a strange boom in the middle of the night but that they had not seen the lower floor of the building due to the high wall surrounding the compound. That is where the fire started.

When the smoke started to rise, they called the fire department. The fire trucks arrived about 20 minutes later and, thus, the top floor and the 200-seat church were spared the fire. It was a close call for the two volunteers who had been sleeping on the bottom floor of the building. This fall, the Messianic Bible School that had operated there for years had moved. Now there were only a group of ten volunteers from the USA who slept there. They managed to crawl out of the house as the smoke rose all the way to the top floor. The Police sergeant who arrived, determined it to

have been caused by arson.

The municipality of Arad has denied the Messianic Congregation use of the rented property, so, from the beginning of October, they have met outside the city where there was shade from the heat of the sun. On the 13th of November, the believers of the Negev area gathered together with the believers of Arad for the Sabbath meeting. We were three busloads of people and no one disturbed us. But it was, nevertheless shocking to consider that we may now be in the time spoken of in Matthew 10:23: "When you are persecuted in one city, flee to another for you will not have time to go through all of the cities in Israel before the Son of man returns." We had a good gathering and rejoiced in the fellowship of the saints.

We live by the grace of the Lord from day to day and are waiting for His return as the Savior of the Church and the King of Israel. Only He will bring the real peace to Israel.

OLAVI AND ESTER SYVANTO
P.O.B. 888 84965 OMER, ISRAEL

Kuulevat korvat

Kerro tälle kansalle totuus,

Ja sano: "Näin sanoo Herra."

On kuin pudottaisi astian kilometrien syvyiseen kaivoon,

sen kosken vettä taivoittamatta.

Mikä avaa tämän kansan korvat?

Mikä saisi sydämet edes värähtämään?

Istun kaivon reunalla, päivän paistaessa

kuumimmin,

enkä voi kun rukoilla ja huokailla puoleesi Herra.

Sinä tulet viereeni ja ojennat minulle

kupillisen kylmää, raikasta vettä.

Nyt ymmärrän.

Jokainen pisara tulee sinulta.

Sinä annat elävää vettä lahjaksi.

Rajattomasti kaikkien juoda.

Näin uskon rukous avaa sokeain silmät

ja kuurojen korvat.

Ja ihan ensiksi minun silmäni ja korvani.

Hannu Laaksonen

Tuolla puolen Etiopian virtain

JATKOA SIVULTA 9

siikin sävy oli toinen ja sanat meille käsittämättömiä. Ihmettelemme taas kerran, miten Aroressakin aivan Sanan perustotuudet ovat hakusalla. Opetusta todella tarvitaan. Eikä ainoastaan opetusta vaan rohkaisua ja innostamista. Maaperä siihen on kyllä parasta mahdollista. Seminaarin loppuhetkissä osoitimme puolin ja toisin kiittolisuutta toinen toisiamme, mutta ennen kaikkea Jumalaa kohtaan, joka oli saattanut meidät yhteen. Eräs evankelista halusi käyttää puheenvuoron: "Kahdeksan vuotta sitten saimme rukouksessa ilmestyksen, että tänne kaukaiselle kylälle tulee vielä Raamatun opettajia ja silloin pastorit ja evankelistat saavat Sanan opetusta. Pitkät vuodet ovat kuluneet. Nyt se hetki on koittanut ja olemme tämän viikon aikana kiittäneet Jumalaa kaikesta tästä. Emme voi sanoa kuvata miten onnellisia olemme, että olette tulleet. Jumala on uskol-

linen." Puheenvuoro oli lyhyt ja sitä seurasi pieni hiljaisuus. Pyyhin salaa poskipäilleni vierähtäneen kyyneleen ja sanoin ympärilläni oleville puskapapeille: "Vaikka vihollinen koitti tämänkin reissun estää, niin myös itse iloitsemme, että pääsimme tänne keskuuteenne, emme ainoastaan opettamaan, vaan myös oppimaan ystävyydestä, yhteisestä työstä ja toinen toistemme kannustamisesta ja rakkaudesta."

Alamäkeen kävely oli helppoa. Aurinko paistoi ja tropiikin linnut lauloivat aamuauringin ensimmäisten säteiden valaistessa laaksojen pohjia. Osa seminaarilaisista saatteli meitä vielä pitkän matkaa ja jäivät sitten käsiään heiluttaen toivottamaan meille siunausta ja varjelusta kotimatkalta. Vasten kirkasta, nousevaa aurinkoa heidän hymyilevät kasvot loistivat yhtä kirkkaina ja peräämme kuului huuto: "Aroressa imatressa," Aroressaa ei unohdeta!

SAM JA PÄIVI TUOKKOLA
PUSKAPAPPIEN KOULUTTAJAT ETIOPIA

Arvo Lahti 80 vuotta

Arvo Lahti syntyi Suomessa Lehtimäellä 27.1.31. Hän koki uskoontulon vuonna 1952 keväällä. Arvo siirtyi perheineen Seutulaan vuonna 1954 saatuaan työtä Seutulän lentohallin rakennustyömaalta. Sitten tuli muutto Kanadaan. Se tapahtui laivalla. Vuonna 1956 aukeni Quebecissä työmaa kaivoksessa neljäksi vuodeksi. Seuraava muutto oli Thunder Bayhin. Sitten v. 1967 tuli muutto lännelle Vancouveriin, missä oli hyvät työmahdollis-

suudet tornitalojen rakennustyömailla.

Vieraillessamme Vancouverin Saarella ihastuimme lohien kalastus kaupunkiin, niin että jälleen tavarat kokoon ja Saarelle, Campbell Riveriin eläkepäiviä viettämään. Arvosta tulikin innokas urheilukalastaja. Täällä olemmekin viihtyneet jo 30 vuotta.

Onnittelut perheeltäsi.

Katsotaampa taas Israelia

Israel elää tänä päivänä kovien uhkauksien kohteena. Monella taholla on kovia suunnitelmia, ja tarkoitus on selvää, puhdistaa lähi-idän karttaa niin, että pieni juutalaisvaltion läntti häviäisi häiritsemästä naapurista. Onhan niitä uhkauksia kuultu siitä asti kun Israel julistautui itsenäiseksi valtioksi ja yrityksiäkin on ollut monta kertaa. Yhteisillä voimilla on päätetty toimia, mutta ei kuitenkaan mitään ratkaisevaa ole saatua aikaan.

Onko maailmassa yhtään lievitystä tapahtunut suhteessa tähän pieneen valtioon? Israel imakoa on yritetty nostaa opiskelijapiireissä Amerikassa ja tietysti muuallakin. Kristittyjen matkustaminen, "pyhiinvaeltaminen" ylös Jerusalemiin moniin erikoistapahtumiin, on tehnyt vaikutuksen Israelin johtajiin. He ymmärtävät, että kristityillä on tosi rakkaus tätä kansaa kohtaan. Profeettojen sanoman mukaan, tämä liike tulee laajenemaan vielä niin, että kaikista kansoista lähtee ihmisiä ylös Jerusalemiin. Toisin kuin viholliset ajattelevat, väki lisääntyy vuosi vuodelta, rukoilijoiden rintama vain vahvistuu. Kohta "juna" lähtee Kuninkaanpojan hääjuhlaan. Merkit kertovat selvästi "Käsky-

huudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuullessa," junanlähettäjä huutaa, matkustajia pyydetään nousemaan vaunuihin.

Israelin johto haluaa voittaa aikaa osallistumalla näihin täysin toivotonmiin neuvotteluihin. Kun Israel esittää vaatimuksen, että neuvottelukumppanin on tunnustettava Israelin valtio ja sen olemassaolo, niin usein neuvottelu juuttuu siihen tai aletaan puhua toisaroisista asioista. Maailmaa kiertää nykyään useita organisaatioita, jotka puhuvat Israelin puolesta, antaen ihmisille terveellisempää ajattelua suhteessa juutalaisvaltioon. Erikoisuutena on ilmestynyt kirja "Hamasin poika" mistä saa käsityksen millainen on se linja ja periaate millä Israelia yritetään hännätä. Jos viholliset löytäisivät yhteisen päämäärän, niin heidän olisi helpompi toimia, mutta se näyttää mahdottomalta. Heitä on monessa eri leirissä ja keskinäiset riidat ovat sovittamattomia. He vihaavat, jopa tappavat toisiaan.

Ainakin kristittyjen pitäisi nyt olla yhteisessä rintamassa rukoilemassa Israelin puolesta. Jerusalemin uutisen lopulauseeksi poika sanoo: "Rukoilkaa Israelin puolesta." Teemme sen.

RAIMO SILEGREN

ASIAMIEN INFO

Reino Partanen
1269 Forestwood Dr.
Mississauga, ON L5C 1J2
Puh. 905-896-0418
sirpar@rogers.com

Seija Sippola
9827 Palishall Rd. SW
Calgary, AB T2V 3T4
Puh. .281.7082
ssippola@shaw.ca

Taimo Majalahti
Finnish Church
P.O. Box 1017
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh. 705.235.5025
taimo_majalahti@yahoo.com

May Adair
58 Mill Ranch Rd.
Naselle, WA 98638
Puh. 306.484.3401
madair@west.net

Marja-Liisa Raatikainen
214 Carl Ave,
Thunder Bay, ON
P7B 4Z7
mlraatikainen@gmail.com

Sinikka Martikkala
5110 Tilton Lake Rd.
Sudbury, ON P3G 1P2
Puh. 705.522.2394
s_r_martikkala@yahoo.ca

Onni Toivanen
3732 Ross Street
Red Deer, AB T4P 1E2
Puh. 403.346.2489

Liisa Lienes
163 River St. #1
Fitchburg, MA 01420-3025 USA
Puh. 978.343.9659

Eila Hyvarinen
9774 S. Midway Rd.
Dafer MI 49715 USA
Puh. 906.248.6610

Sinikka Lukkarinen
P.O. Box 103,
Broadview, SK S0G 0K0
Puh. 306.696.2253

Airi Tomminen
317-900 Tolmie Ave.
Victoria, BC V8X 3W6
Puh. 250.381.2418
tomminen@shaw.ca

Antti Rahko
c/o Finnish Church
1510 High Ridge Rd.
Florida, USA 33461
Puh. 561.254.8590

Paavo Wiitasalo
1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604.734.5972
wiitasalo@shaw.ca

Reijo Metsälä
Velhontie 2 G 58
48350 Kotka
Finland, Europe

Lahjoitukset ovat tervetulleita!

Royal-pankin asiakkailta on mahdollisuus käyttää suoraa tilillepanoa, mikäli sinulla on online-yhteys pankkiin. Ota yhteyttä toimistoon, jos olet kiinnostunut.

Donations are Welcome!

For Royal Bank customers who do on-line banking, it is possible to use the direct deposit option. Contact us if you are interested.
editor@todistaja.com
604.321.0555

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Veikko Aro-Panula** 705 522-2164
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. http://siion.blogspot.com

Su. • Aamukokous klo 10.00
Ti. • Lähetyspiiri klo 12.00
To. • Raamattutunti ja rukous klo 19.00
Radio-ohjelmat lauantaisin klo 8.30, Sudbury 95.5 FM,
North Bay 103.5 FM, Elliot Lake 102.5 FM,
Manitoulin 102.1, ja sunnuntaisin klo 8.30, Sudbury 98.9 FM.

Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

South Porcupinen Saalem-seurakunta

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Taimo Majalahti**
199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh/Fax (705) 235-5025
taimo_majalahti@yahoo.com

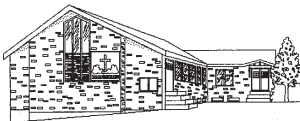
Su • klo 8:30 Radiolähetys Chapleau 95.9 FM, Hearst 92.9 FM,
Kapuskasing 83.7 FM, Sudbury 98.9 FM,
Timmins 104.1 FM
Su • klo 18:00 Hyvän Sanoman ilta
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com

Pastori **Rudolph Hyvärinen** 705 253 8383

Sunnuntaina: Klo 10:00 (English Service)
Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin: Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin: Klo 19:30 Youth Meeting

Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in
English. Translating into English in other meetings too - if needed!

Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

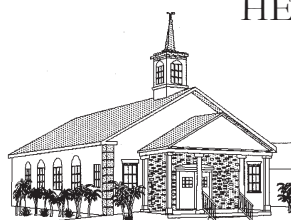
Evankelista **Liisa Lienes**
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. (978) 343-9659
Rukouskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori **Petri Kosonen**
Puh/Fax kirkolle: (561) 533-5716
Puhelinsana 24 h (561) 585-1110
Internet-kotisivu: www.kotikirkko.us

Su • klo 9:00 Suomenkielinen Aamukokous
klo 10:30 Kahvitauko
klo 11:00 English Worship Service
Ke • klo 19:00 Midweek Service
To • klo 19:00 Sana ja rukous ilta
Su • klo 9:00 Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta
WPBR 1340 AM

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (416) 733-0854
Pastori **Walter Tuokkola** Puh. (647) 406-0412
Internet-kotisivu. www.saalem.org

Su • Aamukokous suomenkielinen klo 10.00
English Service 11.45
To • Sanan ja rukouksen ilta klo 19.30
Pe • Nuorisoilta /Youth Meeting klo 19.30

Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta
Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Klaus Lehtimäki** 604 451-4500

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
Sun • English Service & Sunday School 11:00 am
To • Rukousta ja Raamattua klo 11:00
Fri • Youth meeting 7:30 pm

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Joka toinen keskiviikko klo 13 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2
403-248-9907 e-mail: heinikainen@shaw.ca
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 0K0

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587

e-mail: saalem@tbaytel.net • Puhelinhartaus: (807) 767-7875

Pastori **Marko Selkoma** (807) 767-6927

2 Pastori **Veli-Matti Suoperä** ((807) 767-6938

Nuorisopastori **Pekka Perho** (807) 768-3680

Su • klo 10:00 Aamukokous
Sunday • 12:00 noon Family Celebration & Sunday School
Su • klo 18:00 Iltakokous kerran kuukaudessa
Ti • klo 11:00 Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00 Sana & rukous
To • klo 13:00 Eläkeläiset joka toinen viikko
Thursday • 7:00 pm Midweek Prayer & Bible Study
Friday • 8:00 pm Youth Meeting

Radiolähetys Su • klo 5:45 asemalla 91.5FM ja klo 7.00
asemalla 103.5/104.5FM • Internet-kotisivu: **www.saalem.com**

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Rebecca with baskets on rebuilt wheel chair

Rebecca was a victim of an accident in a near hurricane storm in Uganda a few years back. Lightning hit the church wall where Rebecca, her husband and their two children were taking refuge. The lightning struck the Church wall where Rebecca was praying and collapsed on her, breaking her back in five places, crippling her from the waist down.

Rebecca's husband deserted her and the children due to this accident. A friend gave Rebecca and her children an old starter house that needed work. Caring Hands got involved about three years ago when they heard about Rebecca's need for a wheel chair from a friend. Caring Hands purchased a wheel chair to give her some freedom of movement.

While we were in Kampala this year, we delivered food and checked up on many of the poor that Caring Hands is taking

"We had an idea"!

care of. We came to Rebecca's house and found her in pain and in need of a physician to attend to her legs. Caring Hands provided money for the taxi, the doctor's visit, medication and for food.

While talking with Rebecca, we asked if we could see her home. The outside and the inside were unfinished and the floor was a dirt floor. The daughter had no bed, and Rebecca could not get in and out of her house because of the high ridges. The children had to carry Rebecca in and out of the house. The

Uganda is a very good daily wage. We had Milla Happonen at Caring Hands arrange for her house to be rebuilt so Rebecca can live a "fairly good life".

Joe, a very honest cont-

Rebecca's front of new home

Rebecca's Daughter cooking

wheel chair tires were flat and torn, the seat was worn out, but still Rebecca thanked the Good Lord each day and never complained.

Carole and I saw these beautiful baskets she had made and we had an idea. We purchased all these baskets from Rebecca at a very good price. By doing this, the children did not have to go to the streets to sell the baskets at bargaining prices to get money for their food and education. We decided to market the baskets to rebuild Rebecca's house and her wheelchair. Caring Hands purchases the baskets that Rebecca makes and pays her \$5.00 each, thus giving the family a monthly income of \$150.00 to \$200.00 per month. As Rebecca has no rent to pay, \$5.00 in

ractor who built Caring Hands buildings, was called upon. He gave us an estimate and we said: "Lets get on with this." Today Rebecca's wheel chair has new tires, tubes (spares also) and a new seat. Also, her house is rebuilt inside and out. The latrine was redone and a window for fresh air to flow through was installed as well as a bed for Rebecca's daughter Agnes.

Today Rebecca is a self-sufficient Business Woman providing food and education for her family. She has total freedom to go in or out of her house and around her yard independently for the first time in about five years. Today the children can be children and concentrate on their education. This is all because of everyone who donated money or purchased the baskets, as every penny goes into rebuilding and building houses for the poor. Thank you from our hearts and God Bless!

JOHN & CAROLE GRABBISH

